

EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT

NÕUKOGU

Brüssel, 16. mai 2019
(OR. en)

2018/0109 (COD)

PE-CONS 18/19

PECHE 39
CODEC 220

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema:	EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, mis käsitleb Vahemere mõõkkala varude taastamise kava ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/2107
--------	---

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2019/...,**

...,

**mis käsitleb Vahemere mõõkkala varude taastamise kava ning
millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1967/2006 ning
Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/2107**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt²

¹ ELT C 440, 6.12.2018, lk 174.

² Euroopa Parlamendi 4. aprilli 2019. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu ... otsus.

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013¹ kohaselt on ühise kalanduspoliitika eesmärk tagada mere bioloogiliste ressursside kasutamine, mis tagaks jätkusuutlikud keskkonna-, majandus- ja sotsiaalsed tingimused.
- (2) Liit on rahvusvahelise Atlandi tuunikala kaitse konventsiooni („konventsioon“) osaline.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT L 354, 28.12.2013, lk 22).

- (3) Vilamouras, Portugalis 2016. aastal toimunud Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni („ICCAT“) aastakoosolekul tunnistasid ICCATi konventsiooniosalisel, koostööd tegevad kolmandad riigid, kalandus- ja muud organisatsioonid, et viimasel 30 aastal Vahemeres üle püütud mõõkkala (*Xiphias gladius*) („Vahemere mõõkkala“) murettekitavat olukorda tuleb parandada. Sel eesmärgil, sealhulgas varude ammendumise ärahoidmiseks, ning olles analüüsinud alalise uuringute ja statistikakomitee teaduslikke nõuandeid, võttis ICCAT vastu soovitus 16-05, millega kehtestatakse Vahemere mõõkkala varude taastamise mitmeaastane kava („ICCATi taastamiskava“). Võttes arvesse asjaolu, et Vahemere mõõkkala varude praegune bioloogia, struktuur ja dünaamika ei võimalda lühikese aja jooksul saavutada biomassi taset, mis on vajalik maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks, isegi kui võetaks äärmuslikke ja kiireloomulisi majandamismeetmeid, nagu püügi täielik lõpetamine, hõlmab ICCATi taastamiskava ajavahemikku 2017–2031. ICCATi soovitus 16-05 jõustus 12. juunil 2017 ja on liidule siduv.
- (4) Liit teatas ICCATi sekretariaadile 2016. aasta detsembris kirjaga, et teatavad ICCATi soovitus 16-05 sätestatud meetmed jõustuvad liidus 2017. aasta jaanuaris, eelkõige seoses keeluajaga 1. jaanuarist 31. märtsini ning kvootide eraldamisega Vahemere mõõkkala püügiks. Kõik muud ICCATi soovitus 16-05 sätestatud meetmed, kaasa arvatud mõned juba rakendatud meetmed, tuleks lisada käesolevas määruses sätestatud taastamiskavasse.

- (5) Määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 29 lõike 2 kohaselt peavad liidu seisukohad piirkondlikes kalandusorganisatsioonides tuginema parimatele kättesaadavatele teaduslikele nõuannetele, et tagada kalavarude majandamine kooskõlas ühise kalanduspoliitikaga, eelkõige eesmärgiga järk-järgult taastada ja hoida kalavarude populatsioonide biomass maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikust kõrgemal tasemel, isegi kui praegusel juhul ei saavutata seda eesmärki enne 2031. aastat, ning eesmärgiga luua tingimused majanduslikult elujõulisemale ja konkurentsivõimelisemale kalapüügi- ja kalatöötlemissektorile ning maismaal toimuvale kalapüügiga seotud tegevusele. Samal ajal võetakse arvesse määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 28 lõike 1 punkti d, mille kohaselt tuleb edendada liidu ja kolmandate riikide käitajatele võrdseid võimalusi.
- (6) ICCATi taastamiskavas võetakse arvesse eri tüüpi kalapüügivahendite ja -tehnikate eripära. ICCATi taastamiskava rakendamisel peaksid liit ja liikmesriigid püüdma edendada rannapüüki ning selektiivsete ja väiksema keskkonnamõjuga kalapüügivahendite ja -tehnikate uurimist ja kasutamist, et vähendada ohustatud liikide kaaspüüki, mis hõlmab ka traditsioonilises ja väikesemahulises kalapüügis kasutatavaid püügivahendeid ja -tehnikaid, toetades seeläbi rahuldava elatustaseme saavutamist kohalikus majanduses.
- (7) Määrusega (EL) nr 1380/2013 on kehtestatud kalavarude kaitseks alammõõdu mõiste. Järjepidevuse tagamiseks tuleks ICCATi alammõõdu mõistet rakendada liidu õiguses kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõduna.

- (8) Püütud, kuid kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemad Vahemere mõõkkalad tuleb ICCATi soovitus 16-05 kohaselt tagasi heita. Sama kehtib Vahemere mõõkkala püügi kohta, mis ületab liikmesriikide iga-aastastes püügikavades kehtestatud kaaspüügi piirnorme. Et liit saaks täita ICCATi kohaseid rahvusvahelisi kohustusi, nähakse komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/98¹ artikliga 5a ette erandid Vahemere mõõkkala lossimiskohustusest kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikega 2. Delegeeritud määrusega (EL) 2015/98 rakendatakse teatavaid ICCATi soovitus 16-05 sätteid, millega on kehtestatud laevadele kohustus Vahemere mõõkkala tagasi heita, kui ületatakse laevale määratud kvooti või lubatud kaaspüügi maksimaalset taset. Nimetatud delegeeritud määruse kohaldamisalasse kuuluvad laevad, mida kasutatakse harrastuskalapüügiks.

¹ Komisjoni 18. novembri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/98, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikes 2 osutatud liidu rahvusvaheliste kohustuste kohaldamist vastavalt rahvusvahelisele Atlandi tuunikala kaitse konventsioonile ja Loode-Atlandi tulevase mitmepoolse kalanduskoostöö konventsioonile (ELT L 16, 23.1.2015, lk 23).

- (9) Võttes arvesse asjaolu, et käesolevas määruses sätestatud taastamiskavaga rakendatakse ICCATi soovitus 16-05, tuleks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusest (EL) 2017/2107¹ sätted Vahemere mõõkkala kohta välja jätta.
- (10) Triivnakkevõrkudega ja piisava selektiivsusega püügi püügikoormus on kiiresti suurenenud. Nende võrkude kasutamise kontrollimatu laienemine seadis sihtliigid suurde ohtu ning nõukogu määrusega (EÜ) nr 1239/98² keelati nende kasutamine pika rändega kalade, sealhulgas mõõkkala puhul.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2107, millega kehtestatakse Rahvusvahelise Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjoni (ICCAT) konventsiooni alal kohaldatavad majandamis-, kaitse- ja kontrollimeetmed ning millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1936/2001, (EÜ) nr 1984/2003 ja (EÜ) nr 520/2007 (ELT L 315, 30.11.2017, lk 1).

² Nõukogu 8. juuni 1998. aasta määrus (EÜ) nr 1239/98, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 894/97, milles sätestatakse teatavad tehnilised meetmed kalavarude kaitseks (EÜT L 171, 17.6.1998, lk 1).

- (11) Selleks et tagada ühise kalanduspoliitika järgimine, on vastu võetud liidu õigusaktid, millega kehtestatakse kontrolli, seire ja rakendamise süsteem, mis hõlmab võitlust ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu. Eelkõige kehtestatakse nõukogu määrusega (EÜ) nr 1224/2009¹ liidu kontrolli, seire ja rakendamise süsteem, kasutades globaalset ja integreeritud lähenemisviisi, et tagada ühise kalanduspoliitika kõigi reeglite järgimine. Komisjoni rakendusmäärusega (EL) nr 404/2011² on kehtestatud määruse (EÜ) nr 1224/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad. Nõukogu määrusega (EÜ) nr 1005/2008³ on loodud ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks. Need määrused sisaldavad juba sätteid, mis puudutavad mitut meetet, mis on sätestatud ICCATi soovitus 16-05. Seepärast ei ole vaja neid sätteid käesolevasse määrusesse lisada.

¹ Nõukogu 20. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1224/2009, millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks, muudetakse määrusi (EÜ) nr 847/96, (EÜ) nr 2371/2002, (EÜ) nr 811/2004, (EÜ) nr 768/2005, (EÜ) nr 2115/2005, (EÜ) nr 2166/2005, (EÜ) nr 388/2006, (EÜ) nr 509/2007, (EÜ) nr 676/2007, (EÜ) nr 1098/2007, (EÜ) nr 1300/2008, (EÜ) nr 1342/2008 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1627/94 ja (EÜ) nr 1966/2006 (ELT L 343 22.12.2009, lk 1).

² Komisjoni 8. aprilli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 404/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1224/2009 (millega luuakse ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT L 112, 30.4.2011, lk 1).

³ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 1).

- (12) Kalalaevade prahtimise kokkulepete puhul pole suhted laeva omaniku, prahtija ja lipuriigi vahel tihti selged. Mõned käitajad, kes tegelevad ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga, väldivad kontrolle, kuritarvitades kõnealuseid kokkuleppeid. Prahtimine hariliku tuuni püügiks on keelatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/1627¹. Taastuvate kalavarude kaitsmiseks ja liidu õiguse sidususe tagamiseks on asjakohane võtta käesolevas määruses sätestatud taastamiskava puhul vastu sarnane keeld.
- (13) Liidu õigusaktides tuleks ICCATi soovitusi rakendada selleks, et seada liidu ja kolmandate riikide kalurid võrdsesse olukorda ning tagada, et normid on kõigile vastuvõetavad.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. septembri 2016. aasta määrus (EL) 2016/1627, milles käsitletakse Atlandi ookeani idaosas ja Vahemeres hariliku tuuni varude taastamise mitmeaastast kava ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 302/2009 (ELT L 252, 16.9.2016, lk 1).

- (14) Selleks et rakendada liidu õiguses kiiresti tulevase ICCATi soovitusi, millega muudetakse või täiendatakse ICCATi taastamiskava, peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte käesoleva määruse lisade ja käesoleva määruse teatavate sätete muutmiseks, mis puudutavad teabe esitamise tähtaegu, keeluaegu, kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõtu, juhusliku ja kaaspüügi piirnorme, püügivahendite tehnilisi omadusi, kvootide täitumise protsenti komisjoni teavitamiseks ning teavet kalalaevade kohta. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes¹ sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

¹ ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

- (15) Selleks et tagada käesoleva määruse ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused seoses liikmesriikide poolt käesoleva määruse rakendamise kohta esitatava iga-aastase aruande vormiga. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011¹.
- (16) Käesolevas määruses ette nähtud delegeeritud õigusaktid ja rakendusaktid ei tohiks piirata ICCATi tulevaste soovitude liidu õiguses rakendamist seadusandliku tavamenetluse kaudu.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (17) Nõukogu määruse (EÜ) nr 1967/2006¹ II lisa kohaselt võib mõõkkala püüdmisel sihtliigina hoida laeva pardal või vette lasta kuni 3 500 õngekonksu, aga ICCATi soovitus 16-05 kohaselt kuni 2 500 õngekonksu. Selleks et nimetatud soovitus liidu õiguses nõuetekohaselt rakendada, tuleb vastavalt muuta määrust (EÜ) nr 1967/2006.
- (18) Määruse (EL) 2017/2107 III peatüki 2. jaos on Vahemere mõõkkala suhtes sätestatud teatavad tehnilised ja kontrollimeetmed. ICCATi soovitus 16-05 sätestatud meetmed, mida rakendatakse käesoleva määrusega, on piiravamad või täpsemad, et võimaldada varudel taastuda. Määruse (EL) 2017/2107 III peatüki 2. jagu tuleks seega välja jätta ja asendada käesolevas määruses sätestatud asjakohaste meetmetega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

¹ Nõukogu 21. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1967/2006, mis käsitleb Vahemere kalavarude säästva kasutamise majandamismeetmeid, millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 2847/93 ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1626/94 (ELT L 409, 30.12.2006, lk 11).

I JAOTIS

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Sisu

Käesolevas määruses sätestatakse üldnormid ICCATi poolt vastu võetud Vahemeres mõõkkala (*Xiphias gladius*) („Vahemere mõõkkala“) varude taastamise mitmeaastase kava liidupoolseks rakendamiseks aastatel 2017–2031.

Artikkel 2

Kohaldamisala

Käesolevat määrust kohaldatakse:

- a) liidu kalalaevadele ja harrastuskalapüügiks kasutatavatele liidu laevadele, millega:
 - i) püütakse Vahemere mõõkkala või
 - ii) laaditakse ümber või veetakse Vahemere mõõkkala, sh väljaspool ICCATi konventsiooni ala;
- b) kolmandate riikide kalalaevadele ja harrastuskalapüügiks kasutatavatele kolmandate riikide laevadele, mida kasutatakse liidu vetes ning millega püütakse Vahemere mõõkkala;

- c) kolmandate riikide laevadele, mida kontrollitakse liikmesriikide sadamates ja millega veetakse Vahemere mõõkkala või Vahemere mõõkkalast valmistatud kalapüügitooteid, mida pole enne sadamas lossitud või ümberlaaditud.

Artikkel 3

Eesmärk

Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõikest 2 on käesoleva määruse eesmärk saavutada vähemalt 60 % tõenäosusega maksimaalsele jätkusuutlikule saagikusele vastav Vahemere mõõkkala biomass 2031. aastaks.

Artikkel 4

Seos muude liidu õigusaktidega

Käesolevat määrust kohaldatakse lisaks järgmistele määrustele või erandina neist, kui nimetatud määrustega on nii ette nähtud:

- a) määrus (EÜ) nr 1224/2009,
- b) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2017/2403¹,
- c) määrus (EL) 2017/2107.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2403, milles käsitletakse välispüügilaevastike jätkusuutlikku majandamist ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1006/2008 (ELT L 347, 28.12.2017, lk 81).

Artikkel 5

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „kalalaev“ – laev, mille seadmestik on ette nähtud mere bioloogiliste ressursside kasutamiseks ärilisel eesmärgil;
- 2) „liidu kalalaev“ – liikmesriigi lipu all sõitev ja liidus registreeritud kalalaev;
- 3) „ICCATi konventsiooni ala“ – kõik Atlandi ookeani ja sellega külgnevate merede veed;
- 4) „Vahemeri“ – Vahemere veed ida pool 5°36' läänepikkuse joont;
- 5) „konventsiooniosalised“ – ICCATi konventsiooni osalised, koostööd tegevad kolmandad riigid, kalandus- ja muud organisatsioonid;
- 6) „kalapüügiluba“ – liidu kalalaevale väljastatud luba, mis annab laevale õiguse teha konkreetsetel tingimustel konkreetseid püügitoiminguid kindla ajavahemiku jooksul teatavas piirkonnas või teatud kalaliikide suhtes;

- 7) „kalapüügivõimalus“ – koguseliselt kindlaks määratud kalapüügiõigus, väljendatud saagi või püügikoormusena;
- 8) „varu“ – mere bioloogiline ressurss teataval majandamisalal;
- 9) „kalapüügitooted“ – püügitegevuse tulemusena saadud veeorganismid või nendest valmistatud tooted;
- 10) „tagasiheide” – saak, mis lastakse merre tagasi;
- 11) „harrastuskalapüük“ – mittetööstuslik püügitegevus, mille puhul mere bioloogilisi ressursse kasutatakse meelelahutuslikul, turismi või sportlikul eesmärgil;
- 12) „laevaseiresüsteemi andmed“ – andmed kalalaeva identifitseerimise, geograafilise asukoha, kuupäeva, kellaaja, kursi ja kiiruse kohta, mis edastatakse kalalaeva pardale paigaldatud satelliitseireseadmete teel lipuliikmesriigi kalapüügi seire keskusele;
- 13) „lossimine“ – kalapüügitoodete mis tahes koguse esialgne laadimine kalalaevalt kaldale;
- 14) „ümberlaadimine“ – kõigi või osa laeval olevate kalapüügitoodete laadimine teisele laevale;

- 15) „prahtimine“ – kokkulepe, mille kohaselt antakse liikmesriigi lipu all sõitev kalalaev kindlaksmääratud ajavahemikuks kas teise liikmesriigi või kolmanda riigi käitajale ilma lippu vahetamata;
- 16) „õngejada“ – püügivahend, mis koosneb õngeliinist, millele on vastavalt sihtliigile kinnitatud arvukalt õngekonkse eri pikkusega lipsude (jõhvnöörid) abil ja eri vahemaa tagant;
- 17) „õngekonks“ – painutatud ja teravdatud tükk terastraati;
- 18) „käsiõng“ – õngitsejate kasutatav õng, mille õngenöör on kinnitatud kerimismehhanismile (rullile), millega liini keritakse.

II JAOTIS
MAJANDAMISMEETMED,
TEHNILISED KAITSEMEETMED JA
KONTROLLIMEETMED

1. PEATÜKK
Majandamismeetmed

Artikkel 6

Püügikoormus

1. Liikmesriik võtab meetmeid, mis on vajalikud tagamaks, et tema lipu all sõitvate kalalaevade püügikoormus vastab Vahemere mõõkkala püügi võimalustele, mis on talle eraldatud.
2. Kasutamata Vahemere mõõkkala kvoodi ülekandmine on keelatud.

Artikkel 7

Kalapüügivõimaluste jaotamine

1. Kooskõlas määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 17 kasutavad liikmesriigid neile eraldatud kalapüügivõimaluste jaotamisel läbipaistvaid ja objektiivseid kriteeriume, sealhulgas selliseid, mis on keskkonnaval, sotsiaalset või majanduslikku laadi, ning püüavad ka riigi kvote õiglaselt jaotada mitmesuguste laevastiku osade vahel, pöörates tähelepanu traditsioonilisele ja väikesemahulisele kalapüügile, ning pakkuda stiimuleid neile liidu kalalaevadele, millel kasutatakse selektiivseid püügivahendeid või keskkonda vähem mõjutavaid püügitehnikaid.
2. Liikmesriik näeb oma kvoodi piires Vahemere mõõkkala kaaspüügiks ette erikvoodi ja teavitab komisjoni sellest oma iga-aastase püügikava esitamisel vastavalt artiklile 9. Seejuures tuleb tagada, et liikmesriigi kvoodist arvatakse maha surnud Vahemere mõõkkalad.
3. Liikmesriigid püüavad jaotada käesoleva määruse edukast rakendamisest tulenevad täiendavad kalapüügivõimalused nende kalalaevade vahel, millele ei ole varem Vahemere mõõkkala kvooti jaotatud ja mis vastavad määruse (EL) nr 1380/2013 artiklis 17 sätestatud kalapüügivõimaluste jaotamise kriteeriumitele.

Artikkel 8
Võimsuse piirangud

1. Käesolevas määruses sätestatud taastamiskava kestuse ajal kohaldatakse kalalaevadele püügivahendite liikidel põhinevaid võimsuse piiranguid. Liikmesriigid piiravad nende lipu all sõitvate ja Vahemere mõõkkala püügiloa saanud kalalaevade arvu püügivahendite liikide alusel, arvestades nende lipu all sõitvate laevade keskmist aastast arvu, mis püüdsid, hoidsid pardal, laadisid ümber, transportisid või lossisid Vahemere mõõkkala ajavahemikul 2013–2016.
2. Olenemata lõikest 1 võivad liikmesriigid otsustada kasutada võimsuse piirangu arvutamiseks nende lipu all sõitvate 2016. aastal Vahemere mõõkkala püüdnu, pardal hoidnu, ümber laadinu, transportinu või lossinu laevade arvu, kui see arv on väiksem kui laevade keskmine arv aastas ajavahemikul 2013–2016. Kõnealust võimsuse piirangut kohaldatakse kalalaevade püügivahendite liikide alusel.
3. Liikmesriigid võivad aastateks 2018 ja 2019 kehtestada lõikes 1 osutatud võimsuse piirangule 5 % hälbe.
4. Liikmesriigid teavitavad iga aasta 1. märtsiks komisjoni meetmetest, mis on võetud selleks, et piirata nende lipu all sõitvate ja Vahemere mõõkkala püügiloa saanud kalalaevade arvu. Kõnealune teave lisatakse iga-aastaste püügikavade esitamisel vastavalt artiklile 9.

Artikkel 9
Iga-aastased püügikavad

1. Liikmesriigid esitavad oma iga-aastased püügikavad komisjonile iga aasta 1. märtsiks. Iga-aastased püügikavad esitatakse ICCATi andmete ja teabe esitamise suunistes täpsustatud vormis ning need peavad sisaldama üksikasjalikku teavet Vahemere mõõkkala püügikvootide kohta, mis on jaotatud püügivahendite liikide alusel, sealhulgas vajaduse korral harrastuskalapüügiks ja kaaspüügiks eraldatud kvootide kohta.
2. Komisjon kogub lõikes 1 osutatud iga aastased püügikavad kokku ja lõimib need liidu püügikavasse. Komisjon edastab liidu püügikava ICCATi sekretariaadile iga aasta 15. märtsiks.

2. PEATÜKK

Tehnilised kaitsemeetmed

1. JAGU

PÜÜGIHOOAEG

Artikkel 10

Keeluajad

1. Vahemere mõõkkala ei tohi keeluajal püüda ei sihtliigi ega kaaspüügina, pardal hoida, ümber laadida ega lossida. Keeluaeg kestab iga aasta 1. jaanuarist kuni 31. märtsini.
2. Vahemere mõõkkala kaitseks kohaldatakse igal aastal 1. oktoobrist 30. novembrini keeluaega õngejadalaevadele, millega püütakse sihtliigina Vahemere pikkuim-tuuni (*Thunnus alalunga*).

3. Liikmesriigid jälgivad lõigetes 1 ja 2 osutatud keeluaegade mõjusust ning esitavad komisjonile igal aastal vähemalt kaks kuud ja 15 päeva enne ICCATi aastakoosolekut kogu asjakohase teabe asjakohaste kontrollide ja inspeksioonide kohta, mis viidi ellu eelnenud aastal, et tagada käesoleva artikli järgimine. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile igal aastal vähemalt kaks kuud enne ICCATi aastakoosolekut.

2. JAGU

KALAVARUDE KAITSEKS KEHTESTATUD ALAMMÕÕT, JUHUPÜÜK JA KAASPÜÜK

Artikkel 11

Vahemere mõõkkala kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõt

1. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 on keelatud püüda ning pardal hoida, ümber laadida, lossida, transportida, säilitada, müüa, müügiks välja panna või pakkuda Vahemere mõõkkala, sealhulgas harrastuskalapüügi käigus:
- a) kui kala pikkus alumise lõua tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni on alla 100 cm või
 - b) kui kala eluskaal ei ületa 11,4 kg või lõpusteta ja roogitud kala kaal ei ületa 10,2 kg.

2. Pardal hoida, ümber laadida, lossida või pärast lossimist esimest korda transportida võib üksnes selliseid Vahemere mõõkkala isendeid tervikuna, kellelt ei ole eemaldatud ühtegi välist osa, ning lõpusteta ja roogitud isendeid.

Artikkel 12

Kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema

Vahemere mõõkkala juhupüük

Olenemata artikli 11 lõikest 1 võivad Vahemere mõõkkala sihtliigina püüdvad kalalaevad pardal hoida, ümber laadida, lossida, transportida, säilitada, müüa, müügiks välja panna või pakkuda juhupüügina püütud Vahemere mõõkkala, mis on kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksem, tingimusel et selline saak ei ületa kaalult ega isendite arvult 5 % asjaomaste kalalaevadega püütud Vahemere mõõkkala kogusaagist.

Artikkel 13

Kaaspüük

1. Vahemere mõõkkala kaaspüük ei tohi mis tahes ajal pärast püügioperatsiooni ületada pardal hoitavale kogusaagile liikmesriikide iga-aastastes püügikavades kehtestatud kaaspüügi piirnorme isendite kaalu või arvu alusel.
2. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 ei hoita Vahemere mõõkkala sihtliigina mittepüüdvate kalalaevade pardal Vahemere mõõkkala koguses, mis ületab kõnealuse kaaspüügi piirnormi.

3. Erandina määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 lastakse vabaks iga elusana püütud Vahemere mõõkkala juhul, kui lipuliikmesriigile eraldatud Vahemere mõõkkala kvoot on ammendunud.
4. Kui lipuliikmesriigile eraldatud Vahemere mõõkkala kvoot on ammendunud, keelatakse surnud Vahemere mõõkkala töötlemine ja turustamine ning kogu püük registreeritakse. Kooskõlas artikliga 21 peavad liikmesriigid esitama igal aastal teabe surnud Vahemere mõõkkala koguse kohta komisjonile, kes edastab selle ICCATi sekretariaadile.

3. JAGU

PÜÜGIVAHENDITE TEHNILISED OMADUSED

Artikkel 14

Püügivahendite tehnilised omadused

1. Kalalaevadel, millega püütakse sihtliigina Vahemere mõõkkala, võib kasutada ja pardal hoida maksimaalselt 2 500 õngekonksu.
2. Erandina lõikest 1 võib enam kui kahe päeva pikkuste püügiretkede korral võtta kalalaeva pardale asenduskomplekti 2 500 10,2 kg heitevalmis õngekonksuga, tingimusel et see on nõuetekohaselt kinnitatud ja paigutatud madalamatele tekkidele nii, et seda ei saa hõlpsasti kasutada.

3. Õngekonks ei tohi olla lühem kui 7 cm.
4. Triivõngejadade pikkus ei tohi olla suurem kui 30 meremiili (55,56 km).

3. PEATÜKK

Kontrollimeetmed

1. JAGU

LAEVAREGISTER

Artikkel 15

Kalapüügiload

1. Liikmesriigid väljastavad kooskõlas määruse (EL) 2017/2403 asjaomaste sätete, eelkõige artiklitega 20 ja 21 kalapüügilube Vahemere mõõkkala sihtliigina püüdvatele ja nende lipu all sõitvatele kalalaevadele.
2. Üksnes liidu laevadel, mis on kantud artiklites 16 ja 17 sätestatud korras ICCATi laevaregistrisse, on lubatud Vahemere mõõkkala püüda, pardal hoida, ümber laadida, lossida, transportida või töödelda, ilma et see piiraks artiklis 13 kaaspüügi kohta sätestatu kohaldamist.

3. Suured kalalaevad, millele liikmesriigid on loa andnud, tuleb kanda ICCATi registrisse, mis sisaldab 20-meetrise kogupikkusega või pikemaid kalalaevu, millel on lubatud tegutseda ICCATi konventsiooni alal.

Artikkel 16

Teave laevade kohta, millele on antud luba püüda jooksva aastal

Vahemere mõõkkala ja pikkuim-tuuni

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile ICCATi andmete ja teabe esitamise suunistes sätestatud vormis igal aastal elektrooniliselt järgmise teabe:
 - a) 1. jaanuariks teabe nende lipu all sõitvate kalalaevade kohta, millel on lubatud püüda Vahemere mõõkkala, ning laevade kohta, millel on lubatud püüda Vahemere mõõkkala harrastuskalapüügi raames;
 - b) 1. märtsiks teabe nende lipu all sõitvate kalalaevade kohta, millel on lubatud püüda Vahemere pikkuim-tuuni.

Komisjon edastab ICCATi sekretariaadile iga aasta 15. jaanuariks punktis a osutatud teabe ning iga aasta 15. märtsiks punktis b osutatud teabe.

Teave esimese lõigu punktides a ja b osutatud kalalaevade kohta peab sisaldama laeva nime ja liidu laevastikuregistri numbrit (CFR), mis on määratletud komisjoni rakendusmääruse (EL) 2017/218¹ I lisas.

2. Lisaks lõikes 1 osutatud teabele teavitavad liikmesriigid komisjoni lõikes 1 osutatud kalalaevu puudutava teabe muutmisest hiljemalt 30 päeva jooksul alates muudatuse tegemisest. Komisjon edastab kõnealuse teabe 45 päeva jooksul pärast muutmise kuupäeva ICCATi sekretariaadile.
3. Lisaks ICCATi sekretariaadile käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 kohaselt edastatavale teabele saadab komisjon vajaduse korral kooskõlas määruse (EL) 2017/2403 artikli 7 lõikega 6 viivitamata ICCATi sekretariaadile ajakohastatud teabe käesoleva artikli lõikes 1 osutatud laevade kohta.

¹ Komisjoni 6. veebruari 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/218 liidu kalalaevastikuregistri kohta (ELT L 34, 9.2.2017, lk 9).

Artikkel 17

Teave laevade kohta, millel oli eelneval aastal lubatud püüda sihtliigina

Vahemere mõõkkala, kasutades harpuune ja triivõngejadasid

1. Iga aasta 30. juuniks esitavad liikmesriigid komisjonile elektrooniliselt selliste nende lipu all sõitvate kalalaevade kohta, millel oli eelneval aastal lubatud püüda sihtliigina Vahemere mõõkkala triivõngejadaga või harpuuniga, järgmise teabe:
 - a) laeva nimi (nime puudumise korral registrinumber ilma riigi tähiseta);
 - b) rakendusmääruse (EL) 2017/218 I lisas määratletud liidu laevastikuregistri number (CFR);
 - c) ICCATi registri number.
2. Lõikes 1 osutatud teave tuleb esitada vormis, mis on sätestatud ICCATi andmete ja teabe esitamise suunistes.
3. Komisjon edastab lõikes 1 osutatud teabe ICCATi sekretariaadile iga aasta 31. juuliks.

2. JAGU

SEIRE JA JÄRELEVALVE

Artikkel 18

Laevaseiresüsteem

1. Kontrolli eesmärgil ei katkestata laevaseiresüsteemi andmete edastamist Vahemere mõõkkala püügi loaga kalalaevalt ka sadamas viibimise ajal.
2. Liikmesriigid tagavad, et nende kalapüügi seirekeskused edastavad nende lipu all sõitvatelt laevadelt saadud laevaseiresüsteemi teated komisjonile ja komisjoni määratud asutusele reaajas ning formaati „*https data feed*“ kasutades. Komisjon edastab kõnealused teated elektrooniliselt ICCATi sekretariaadile.
3. Liikmesriigid tagavad, et:
 - a) nende lipu all sõitvatelt kalalaevadelt saadud laevaseiresüsteemi teated edastatakse komisjonile vähemalt iga kahe tunni tagant;
 - b) laevaseiresüsteemi tehnilise rikke korral edastavad nende kalapüügi seirekeskused komisjonile nende lipu all sõitvatelt laevadelt rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 artikli 25 lõike 1 kohaselt saadud alternatiivsed teated 24 tunni jooksul pärast vastuvõtmist;

- c) komisjonile edastatud laevaseiresüsteemi teated nummerdatakse järjestikku (kordumatu tunnusega), et vältida dubleerimist;
 - d) komisjonile edastatud laevaseiresüsteemi teated vastavad rakendusmääruse (EL) nr 404/2011 artikli 24 lõikele 3.
4. Liikmesriik võtab vajalikud meetmed, et tagada kõigi tema inspekteerimislaevadele kättesaadavaks tehtud laevaseiresüsteemi teadete konfidentsiaalne käsitlemine ja et nende kasutus piirduks inspekteerimistoimingutega merel.

Artikkel 19

Liidu kalalaevade prahtimine

Liidu kalalaevade prahtimine Vahemere mõõkkala püügiks sihtliigina on keelatud.

Artikkel 20

Triivõngejadalaevadega seotud riiklikud teaduslikud vaatlusprogrammid

1. Kooskõlas käesoleva artikliga rakendab Vahemere mõõkkala kvoodiga liikmesriik riiklikku teadusvaatlusprogrammi tema lipu all sõitvate triivõngejadalaevade puhul, mida kasutatakse Vahemere mõõkkala püügiks sihtliigina. Riiklik vaatlusprogramm peab vastama I lisas kehtestatud miinimumnõuetele.

2. Asjaomane liikmesriik tagab, et vähemalt 10 %-le enam kui 15-meetrise kogupikkusega tema lipu all sõitvatest triivõngejadalaevadest, mida kasutatakse Vahemere mõõkkala püügiks sihtliigina, on saadetud riiklikud teadusvaatlejad. Vaatlejatega kaetuse määr arvutatakse püügipäevade, püügile asetamiste, laevade või püügireiside arvuna.
3. Asjaomane liikmesriik koostab teadusliku seire lähenemisviisi ja rakendab seda, et koguda teavet kuni 15-meetrise kogupikkusega tema lipu all sõitvate triivõngejadalaevade tegevuse kohta. Lipuliikmesriik esitab komisjonile hiljemalt 2020. aastaks teadusliku seire lähenemisviisi üksikasjad oma iga-aastases püügikavas, millele on osutatud artiklis 9.
4. Komisjon esitab lõikes 3 osutatud teadusliku seire lähenemisviisi üksikasjad viivitamata hindamiseks ICCATi alalisele uuringute ja statistikakomiteele. Teadusliku seire lähenemisviisid peavad enne nende rakendamist saada ICCATi aastakoosolekul ICCATi komisjoni heakskiidu.
5. Liikmesriigid annavad oma riiklikele vaatlejatele välja ametliku isikut tõendava dokumendi.

6. Lisaks teaduslike vaatlejate ülesannetele, mis on kehtestatud I lisas, lasevad liikmesriigid teaduslikel vaatlejatel hinnata ja edastada järgmisi andmeid Vahemere mõõkkala kohta:
- a) kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksemate isendite tagasiheitmise määr;
 - b) täiskasvanud isendi suurus ja vanus konkreetses piirkonnas;
 - c) elupaikade kasutamine, et võrrelda Vahemere mõõkkala kättesaadavust erinevate püükide puhul, sealhulgas võrdlus traditsioonilise ja mesopelaagilise õngejadaga püügi vahel;
 - d) mesopelaagilise õngejadaga püügi mõju, arvestades saagi koostist, saaki püügiühiku kohta ja saagi suuruselist jaotust, ning
 - e) kudevate kalade ja täiendite igakuine hinnanguline osakaal saagis.
7. Iga aasta 30. juuniks esitavad liikmesriigid komisjonile teabe, mis koguti eelneval aastal nende riiklike teaduslike vaatlusprogrammide raames. Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile iga aasta 31. juuliks.

3. JAGU

SAAGI KONTROLL

Artikkel 21

Saagi registreerimine ja sellest teatamine

1. Vahemere mõõkkala püügi loa saanud kalalaevade kaptenid peavad pidama püügipäevikut kooskõlas II lisas kehtestatud nõuetega ja esitama püügipäeviku teabe lipuliikmesriigile.
2. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1224/2009 kohast liikmesriikide aruandekohustust, saadavad liikmesriigid komisjonile kvartaliaruanded kogu Vahemere mõõkkala saagi kohta, mis on püütud nende lipu all sõitvate püügiloaga laevadega, kui seda teavet ei edastata igakuiselt. Kõnealused kvartaliaruanded saadetakse püügiandmete koondaruande vormi kasutades hiljemalt 15 päeva jooksul pärast iga kvartali lõppu (st iga aasta 15. aprilliks, 15. juuliks ja 15. oktoobriks ning järgmise aasta 15. jaanuariks). Komisjon edastab selle teabe ICCATi sekretariaadile iga aasta 30. aprilliks, 30. juuliks ja 30. oktoobriks ning järgmise aasta 30. jaanuariks.

3. Lisaks lõikes 1 osutatud teabele esitavad liikmesriigid komisjonile iga aasta 30. juuniks selliste liidu kalalaevade kohta, millel oli eelneval aastal lubatud püüda sihtliigina Vahemere mõõkkala triivõngejadaga või harpuuniga, järgmise teabe:
- a) kalapüügiga seotud teave sihtliikide ja piirkondade kaupa, mis põhineb proovivõtul või kogu laevastikul, sealhulgas:
 - i) laeva püügiperiood(id) ja püügipäevade koguarv aastas;
 - ii) laeva püügitegevuse geograafilised piirkonnad ICCATi statistiliste ruutude kaupa;
 - iii) laeva tüüp;
 - iv) laeval kasutatud õngekonksude arv;
 - v) laeval kasutatud õngejadade arv;
 - vi) laeva kõigi õngejadade kogupikkus;
 - b) andmed saagi kohta, võimalikult lühikese aja kohta väikseimas piirkonnas, sealhulgas:
 - i) saagi suurus ja võimaluse korral selle vanuseline jaotus;
 - ii) saak ja saagi koosseis laeva kohta;

- iii) püügikoormus (keskmine püügipäevade arv laeva kohta, keskmine õngekonksude arv laeva kohta, keskmine õngejadade arv laeva kohta, õngejada keskmine üldpikkus laeva kohta).

Komisjon edastab kõnealuse teabe ICCATi sekretariaadile iga aasta 31. juuliks.

- 4. Lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud teave tuleb esitada vormis, mis on sätestatud ICCATi andmete ja teabe esitamise suunistes.

Artikkel 22

Andmed kvootide täitumise kohta

- 1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 34 kohaldamist, teavitavad kõik liikmesriigid viivitamata komisjoni, kui püügivahendite liigile jaotatud Vahemere mõõkkala kvoodist loetakse täitunuks 80 %.
- 2. Kui Vahemere mõõkkala kogusaak ulatub 80 %-ni liikmesriigi kvoodist, saadab lipuliikmesriik komisjonile teavet saagi kohta iga nädal.

4. JAGU

LOSSIMINE JA ÜMBERLAADIMINE

Artikkel 23

Määratud sadamad

1. Vahemere mõõkkala saak, sealhulgas kaaspüügina ja harrastuskalapüügi raames püütud Vahemere mõõkkala, mille puhul pole iga isendi külge kinnitatud märgist, nagu on osutatud artiklis 30, lossitakse või laaditakse ümber üksnes määratud sadamates.
2. Liikmesriik määrab kooskõlas määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 43 lõikega 5 sadamad, kus toimub lõikes 1 osutatud Vahemere mõõkkala lossimine ja ümberlaadimine.
3. Iga aasta 15. veebruariks edastab liikmesriik määratud sadamate nimekirja komisjonile. Komisjon edastab selle nimekirja ICCATi sekretariaadile iga aasta 1. märtsiks.

Artikkel 24

Eelteatis

1. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklit 17 kohaldatakse käesoleva määruse artiklis 16 osutatud laevade nimekirja kantud 12-meetrise või suurema kogupikkusega liidu kalalaevade kaptenite suhtes. Määruse (EÜ) nr 1224/2009 artiklis 17 osutatud eelteatis saadetakse selle liikmesriigi või konventsiooniosalise pädevale asutusele, kelle sadamat või lossimisrajatist soovitakse kasutada, ning lipuliikmesriigile, kui see erineb sadamaliikmesriigist.
2. Artiklis 16 osutatud laevade nimekirja kantud selliste liidu kalalaevade kaptenid, mille kogupikkus on alla 12 meetri, peavad vähemalt neli tundi enne eeldatavat sadamasse saabumise aega edastama selle liikmesriigi pädevale asutusele või konventsiooniosalisele, kelle sadamat või lossimisrajatist nad soovivad kasutada, ning lipuliikmesriigile, kui see erineb sadamaliikmesriigist, järgmise teabe:
 - a) eeldatav saabumisaeg;
 - b) pardal hoitava Vahemere mõõkkala hinnanguline kogus ning
 - c) teave geograafilise piirkonna kohta, kust saak püüti.
3. Kui püügipiirkond on sadamast vähem kui nelja tunni kaugusel, võib pardal hoitava Vahemere mõõkkala hinnangulisi koguseid muuta ükskõik millal enne sadamasse saabumist.
4. Sadamaliikmesriikide ametiasutused registreerivad kõik jooksva aastal saadud eelteated.

Artikkel 25
Ümberlaadimine

1. Merel ümberlaadimine liidu laevadelt, mille pardal veetakse Vahemere mõõkkala, või kolmandate riikide laevadelt liidu vetes pole ühelgi juhul lubatud.
2. Ilma et see piiraks määruse (EL) 2017/2107 artikli 51, artikli 52 lõigete 2 ja 3 ning artiklite 54 ja 57 kohaldamist, laadivad laevad Vahemere mõõkkala ümber üksnes määratud sadamates.

5. JAGU

INSPEKTEERIMISED

Artikkel 26
Iga-aastased inspekteerimiskavad

1. Liikmesriik edastab iga aasta 31. jaanuariks komisjonile oma iga-aastase inspekteerimiskava. Iga-aastane inspekteerimiskava koostatakse kooskõlas järgmisega:
 - a) komisjoni rakendusotsuses (EL) 2018/1986¹ sätestatud eesmärgid, prioriteedid, menetlused ja inspekteerimiskriteeriumid ning
 - b) määruse (EÜ) nr 1224/2009 artikli 46 alusel kehtestatud riiklik kontrollimeetmete programm seoses Vahemere mõõkkalaga.

¹ Komisjoni 13. detsembri 2018. aasta rakendusotsus (EL) 2018/1986, millega kehtestatakse kontrolli ja inspekteerimise eriprogrammid seoses teatava kalapüügiga ning tunnistatakse kehtetuks rakendusotsused 2012/807/EL, 2013/328/EL, 2013/305/EL ja 2014/156/EL (ELT L 317, 14.12.2018, lk 29).

2. Komisjon kogub liikmesriikide inspekteerimiskavad kokku ja lõimib need liidu inspekteerimiskavasse. Komisjon edastab liidu inspekteerimiskava koos artiklis 9 osutatud iga-aastaste püügikavadega ICCATi sekretariaadile heakskiitmiseks.

Artikkel 27

ICCATi rahvusvahelise ühisinspekteerimise kava

1. Rahvusvaheline ühisinspekteerimine toimub vastavalt ICCATi rahvusvahelisele ühisinspekteerimise kavale („ICCATi kava“), mis on sätestatud III lisas.
2. Liikmesriigid, kelle kalalaevadel on lubatud püüda Vahemere mõõkkala, peavad ICCATi kava raames määrama inspektorid ja merel inspekteerima. Komisjon või tema määratud asutus võib määrata ICCATi kava täitmiseks liidu inspektoreid.
3. Kui ICCATi konventsiooni alas tegeleb Vahemere mõõkkala püügiga mis tahes ajal rohkem kui 50 ühe liikmesriigi lipu all sõitvat kalalaeva, peab see liikmesriik saatma merel läbiviidava inspekteerimise ja kontrolli eesmärgil Vahemerele inspekteerimislaeva kogu ajavahemikuks, mil need laevad seal viibivad. Kõnealune kohustus loetakse täidetuks ka siis, kui mitu liikmesriiki koos saadavad välja ühe inspekteerimislaeva või kui Vahemerele on saadetud liidu inspekteerimislaev.

4. Komisjon või tema määratud asutus koordineerib liidu järelevalve- ja inspekteerimistegevust. Komisjon võib koostada kooskõlastatult asjaomase liikmesriigiga ühisinspekteerimise programme, mis võimaldavad liidul täita ICCATi kavast tulenevaid kohustusi. Liikmesriigid, kelle kalalaevad tegelevad Vahemere mõõkkala püügiga, võtavad vajalikud meetmed, et hõlbustada nimetatud ühisinspekteerimise programmide rakendamist, eelkõige nõutava inim- ja materiaalse ressursi ning kõnealuste ressursside kasutamise ajavahemike ja geograafiliste piirkondade suhtes.
5. Liikmesriigid teatavad komisjonile iga aasta 1. detsembriks nende inspektorite ja inspekteerimislaevade nimed, keda või mida nad kavatsevad järgmisel aastal ICCATi kava täitmiseks määrata. Selle teabe alusel koostab komisjon koostöös liikmesriikidega iga-aastase kava liidu osalemise kohta ICCATi kavas ning saadab selle ICCATi sekretariaadile iga aasta 1. jaanuariks.

Artikkel 28

Inspekteerimine rikkumiste korral

Kui liikmesriigi lipu all sõitva laevaga on rikutud käesoleva määruse sätteid, siis kõnealune liikmesriik tagab, et tema sadamates toimub tema vastutusel kõnealuse laeva füüsiline kontroll, või kui see laev ei asu tema sadamas, siis teeb kontrolli lipuliikmesriigi määratud muu isik.

4. PEATÜKK

Harrastuskalapüük

Artikkel 29

Majandamismeetmed

1. Liikmesriik, kes lubab Vahemere mõõkkala harrastuspüüki, näeb oma riikliku kvoodi piires harrastuskalapüügiks ette erikvoodi ja teavitab sellest komisjoni oma iga-aastase püügikava esitamisel vastavalt artiklile 9. Seejuures tuleb tagada, et liikmesriigi kvoodist arvatakse maha surnud Vahemere mõõkkalad.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud liikmesriigid tagavad, et artikli 30 lõikes 2 osutatud teave püügiloaga laevade kohta sisaldab ka nende lipu all sõitvaid Vahemere mõõkkala harrastuspüügiga tegelevaid laevu. Laevadel, mida nimetatud teave ei sisalda, ei ole lubatud Vahemere mõõkkala püüda.
3. Harrastuskalapüügi käigus püütud Vahemere mõõkkala müük ja muul viisil turustamine on keelatud.

4. Olenemata määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 15 lõikest 1 on harrastuskalapüügi käigus keelatud päevas püüda, pardal hoida, ümber laadida või lossida rohkem kui ühte Vahemere mõõkkala laeva kohta. Asjaomased liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et võimalikult suurel määral tagada harrastuskalapüügi käigus elusana püütud Vahemere mõõkkalade vabaks laskmine ja seda hõlbustada, ning võivad võtta Vahemere mõõkkala kaitse parandamiseks rangemaid piiravaid meetmeid.

Artikkel 30

Kontrollimeetmed

1. Vahemere mõõkkala on lubatud harrastuskalapüügi käigus püüda üksnes käsiõngelaevadel.
2. Teave harrastuskalapüügiks kasutatavate püügiloaga laevade kohta, mis on saadetud artikli 16 lõike 1 punkti a kohaselt ICCATi sekretariaadile, sisaldab järgmist:
 - a) laeva nimi (nime puudumisel registrinumber ilma riigi tähiseta);
 - b) laeva eelmine nimi, kui see on asjakohane;
 - c) laeva kogupikkus;
 - d) laeva omaniku (või omanike) ja käitaja(te) nimi ja aadress.

3. Püügiandmed, sealhulgas iga harrastuskalapüügi raames püütud, pardal hoitud ja lossitud Vahemere mõõkkala pikkus (alumise lõua tipust kuni sabauime keskmiste kiirte alguseni) ja eluskaal, registreeritakse ja teatatakse artikli 21 kohaselt.
4. Vahemere mõõkkala võib lossida üksnes tervikuna või lõpusteta ja roogitult ning kas määratud sadamas kooskõlas artikliga 23 või koos iga isendi külge kinnitatud märgisega. Igal märgisel peab olema kordumatu riigipõhine number ja märgised peavad olema võltsimiskindlad.
5. Käesoleva määruse kohaldamiseks kehtestavad liikmesriigid märgistamiskava ning lisavad selle kava kirjelduse artiklis 9 osutatud iga-aastastesse püügikavadesse.
6. Liikmesriik annab loa märgiste kasutamiseks üksnes siis, kui kogusaak jääb talle eraldatud kvoodi piiridesse.
7. Liikmesriigid saadavad komisjonile igal aastal aruande märgistamiskava rakendamise kohta vähemalt kaks kuud ja 15 päeva enne ICCATi aastakoosolekut. Komisjon kogub liikmesriikide saadetud teabe kokku ja edastab selle ICCATi sekretariaadile vähemalt kaks kuud enne ICCATi aastakoosolekut.

III JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 31

Aastaaruanne

1. Iga aasta 15. septembriks esitavad liikmesriigid komisjonile käesoleva määruse rakendamise aruande eelmise kalendriaasta kohta ning asjakohasel juhul lisateabe.
2. Aastaaruanne sisaldab teavet kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõdust väiksema Vahemere mõõkkala kaaspüügi ja tagasiheite vähendamiseks võetud meetmete kohta ning selles valdkonnas tehtud asjakohaste teadusuuringute kohta.
3. Komisjon koondab lõigete 1 ja 2 kohaselt saadud teabe ning edastab selle iga aasta 15. oktoobriks ICCATi sekretariaadile.
4. Komisjon võib vastu võtta rakendusakte käesolevas artiklis osutatud aastaaruande vormi üksikasjalike nõuete kohta. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 36 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 32
Läbivaatamine

Komisjon saadab Euroopa Parlamendile ja nõukogule 31. detsembriks 2025 aruande käesolevas määruses sätestatud taastamiskava toimimise kohta.

Artikkel 33
Rahastamine

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 508/2014¹ kohaldamisel käsitatakse käesolevas määruses sätestatud taastamiskava mitmeaastase kavana määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 9 tähenduses.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määrus (EL) nr 508/2014 Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2328/2003, (EÜ) nr 861/2006, (EÜ) nr 1198/2006 ja (EÜ) nr 791/2007 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 1255/2011 (ELT L 149, 20.5.2014, lk 1).

Artikkel 34
Muutmismenetlus

1. Juhul kui see on vajalik selleks, et rakendada liidu õiguses ICCATi soovitusi, millega muudetakse või täiendatakse ICCATi taastamiskava, nii et need muutuvad liidu jaoks siduvaks, ning tingimusel, et liidu õigusesse tehtavad muudatused ei lähe kaugemale ICCATi soovitustest, on komisjonil õigus võtta kooskõlas artikliga 35 vastu delegeeritud õigusakte eesmärgiga muuta:
 - a) teabe esitamise tähtaegu, mis on sätestatud artikli 9 lõigetes 1 ja 2, artikli 10 lõikes 3, artikli 16 lõigetes 1 ja 3, artikli 17 lõigetes 1 ja 3, artikli 21 lõigetes 2 ja 3, artikli 22 lõikes 2, artikli 23 lõikes 3, artikli 26 lõikes 1, artikli 27 lõikes 5 ning artikli 31 lõigetes 1 ja 3;
 - b) artikli 10 lõigetes 1 ja 2 sätestatud keeluaegu;
 - c) artikli 11 lõikes 1 sätestatud kalavarude kaitseks kehtestatud alammõõtu;
 - d) artiklites 12 ja 13 osutatud piirnorme;
 - e) artikli 14 lõigetes 1–4 sätestatud kalapüügivahendite tehnilisi omadusi;
 - f) artikli 22 lõigetes 1 ja 2 sätestatud kvoodi täitumise protsenti;
 - g) artikli 16 lõigetes 1 ja 2, artikli 17 lõikes 1, artikli 21 lõigetes 1–4 ja artikli 30 lõikes 2 osutatud teavet laevade kohta ning
 - h) I, II ja III lisa.

2. Kõik lõikega 1 kohaselt vastu võetud muudatused peavad olema rangelt piiratud vastavate ICCATi soovitude muudatuste või täienduste rakendamisega liidu õiguses.

Artikkel 35

Delegeerimine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklis 34 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev]. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 34 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Enne delegeeritud õigusakti vastuvõtmist konsulteerib komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega iga liikmesriigi määratud ekspertidega.
5. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
6. Artikli 34 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kahe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 36

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab kalanduse ja vesiviljeluse komitee, mis on loodud määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 47 alusel. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 37

Määruse (EL) 2017/2107 muutmine

Määrusest (EL) 2017/2107 jäetakse välja artiklid 20–26.

Artikkel 38

Määruse (EÜ) nr 1967/2006 muutmine

Määruse (EÜ) nr 1967/2006 II lisa punkti 6 alapunkt 2 asendatakse järgmisega:

„2) 2 500 õngekonksu laeva kohta hariliku mõõkkala (*Xiphias gladius*) püügil sihtliigina kohtades, kus see liik moodustab pärast sortimist vähemalt 70 % saagi eluskaalust;“.

Artikkel 39

Käesolev määrus jõustub kolmandal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

ICCATi miinimumnõuded kalalaevadel toimuvatele teaduslikele vaatlusprogrammidele

Üldsätted

1. Need on ICCATi soovitusel 16-14 sätestatud miinimumnõuded kalalaevadel toimuvatele teaduslikele vaatlusprogrammidele.

Vaatlejate kvalifikatsioon

2. Ilma et see piiraks alalise uuringute ja statistikakomitee soovitatud koolitus- ja tehniliste kvalifikatsioonide nõudmist, peavad konventsiooniosalised tagama, et nende vaatlejad täidavad järgmisi minimaalseid kvalifikatsiooninõudeid, mis on vajalikud vaatlejate ülesannete täitmiseks:
 - a) piisavad teadmised ja kogemused ICCATi liikide ja eri kujuga püügivahendite äratundmiseks;
 - b) oskus teha vaatlusi ja registreerida täpselt programmi raames kogutav teave;
 - c) võime täita punktis 7 esitatud ülesandeid;
 - d) oskus koguda bioloogilisi proove ning
 - e) minimaalse ja asjakohase koolituse läbimine seoses ohutuse ja merel ellujäämisega.

3. Et tagada oma riikliku vaatlusprogrammi terviklikkus, tagavad konventsiooniosalised lisaks järgmise:
- a) vaatlejad ei ole vaadeldava kalalaeva meeskonna liikmed;
 - b) vaatlejad ei ole vaadeldava kalalaeva omaniku ega tegeliku tulusaaja töötajad ning
 - c) vaatlejatel ei ole vaadeldavas püügis finantshuvi ega kasutoovat osalust.

Vaatlejate kohalolek

4. Kõik konventsiooniosalised tagavad oma riiklike vaatlusprogrammide puhul järgmise:
- a) vaatleja kohalolek laeval triivõngejadaga püügi ning – vastavalt ICCATi sõnastiku määratlustele – söödaga õngelaevadega püügi, mõrra-, nakkevõrgu- ja traalpüügi puhul vähemalt 5 % püügikoormuse ulatuses. Vaatleja kohaloleku protsentuaalset ulatust arvutatakse järgmiselt:
 - i) triivõngejadaga püügi puhul püügipäevade, püügivahendite püügile asetamiste või püügireiside arvuna;
 - ii) söödaga õngelaevadega püügi ja mõrrapüügi puhul püügipäevade arvuna;
 - iii) nakkevõrgupüügi puhul püügitundide või -päevade arvuna ning
 - iv) traalpüügi puhul loomuste või päevade arvuna;

- b) olenemata punktist a võib konventsiooniosaline juhul, kui erakorralise ohu tõttu on vaateleja pardale saatmine välistatud, kasutada alla 15-meetrise kogupikkusega laevade puhul alternatiivset teadusliku seire lähenemisviisi, mille korral kogutakse ICCATi soovitus 16-14 sätestatuga samaväärseid andmeid viisil, mis tagab võrreldava katvuse. Sellistel juhtudel peab konventsiooniosaline, kes soovib alternatiivset lähenemisviisi kasutada, esitama lähenemisviisi üksikasjaliku kirjelduse hindamiseks alalisele uuringute ja statistikakomiteele. Alaline uuringute ja statistikakomitee nõustab ICCATit seoses alternatiivse lähenemisviisi sobivusega ICCATi soovitus 16-14 sätestatud andmekogumiskohustuste täitmiseks. Käesoleva sätte kohased alternatiivsed lähenemisviisid peavad enne rakendamist saada aastakoosolekul ICCATi heakskiidu;
- c) laevastiku tegevuse representatiivne ajaline ja ruumiline katvus, et tagada piisavate ja asjakohaste andmete kogumine, nagu nõutakse ICCATi soovitus 16-14 ja konventsiooniosaliste täiendavate riiklike vaatlusprogrammidega, võttes arvesse laevastike ja püügi omadusi;
- d) andmete kogumine püügioperatsioonide asjakohaste aspektide kohta, sealhulgas saagi kohta, nagu sätestatud punktis 7.

5. Konventsiooniosalised võivad sõlmida kahepoolseid kokkuleppeid, mille kohaselt üks konventsiooniosaline saadab oma vaatlejad teise konventsiooniosalise lipu all sõitvatele laevadele, tingimusel et järgitakse kõiki ICCATi soovitusi 16-14 sätteid.
6. Konventsiooniosalised püüavad tagada, et vaatleja on lähetustes erinevatel laevadel.

Vaatleja ülesanded

7. Konventsiooniosalised nõuavad, et vaatlejad teeksid muu hulgas järgmist:
 - a) registreeriks ja esitaksid vaadeldava laeva püügitegevuse andmeid, sealhulgas vähemalt:
 - i) koguksid andmeid, et teha kindlaks kogu sihtpüük, tagasiheide ja kaaspüük (sh haid, merikilpkonnad, mereimetajad ja -linnud), hindaksid või mõõdaksid võimaluse korral saagi koosseisu suuruse järgi ja seisundit (st jäeti pardale, heideti vette tagasi surnult või lasti vabaks elusalt) ning koguksid bioloogilisi proove elutsükli uuringuteks (nt sugunäärmed, otoliidid, selgroog, soomused);
 - ii) koguksid kokku ja esitaksid kõigi leitud märgiste andmed;
 - iii) koguksid teavet püügioperatsiooni kohta, sealhulgas:
 - püügipiirkond laius- ja pikkuskraadi järgi;
 - püügikoormuse teave (nt püügivahendite püügile asetamise arv, õngekonksude arv jne);

- iga püügioperatsiooni kuupäev, sealhulgas asjakohaselt püügitegevuse alustamise ja lõpetamise kellaaeg;
 - kalade koondamise objektide, sh peibutuspüügivahendite kasutamine, ning
 - vabaks lastud loomade üldseisund seoses ellujäämismääraga (st surnud/elus, haavatud jne);
- b) jälgiksid kaaspüügi vähendamise meetmete kasutamist ning registreeriksid selle ja muu asjakohase teabe;
- c) jälgiksid võimaluste piires keskkonnatingimusi ja esitaksid nende kohta andmed (nt mereolud, kliima- ja hüdroloogilised parameetrid jne);
- d) jälgiksid peibutuspüügivahendite kasutamist ja esitaksid selle kohta andmed kooskõlas ICCATi vaatlusprogrammiga, mis võeti vastu troopilise tuuni mitmeaastase kaitse- ja majandamiskava raames, ning
- e) täidaksid muid teaduslikke ülesandeid, mida alaline uuringute ja statistikakomitee on soovitanud ning mille ICCAT on heaks kiitnud.

Vaatleja kohustused

8. Konventsiooniosalised tagavad, et vaatleja:

- a) ei mõjuta laeva elektroonikaseadmeid;

- b) tunneb hädaolukorra protseduure laeva pardal, sealhulgas teab päästeparvede, tulekustutite ja esmaabipakkide asukohti;
- c) räägib vajaduse korral kapteniga asjakohastest vaatlusprobleemidest ja -ülesannetest;
- d) ei takista laeva püügitegevust ja tavapäraseid toiminguid ega sekku nendesse;
- e) osaleb teadusinstituudi või vaatlusprogrammi rakendamise eest vastutava riikliku ametiasutuse asjakohaste esindajatega infotunnis (või -tundides).

Kapteni kohustused

9. Konventsiooniosalised tagavad, et sellise laeva kapten, millele vaatleja on määratud:

- a) võimaldab nõuetekohase juurdepääsu laevale ja selle toimingutele;
- b) laseb vaatlejal täita oma kohustusi tulemuslikult, muu hulgas:
 - i) võimaldades asjakohase juurdepääsu laeva püügivahenditele, dokumentidele (sh elektroonilistele ja paberil logiraamatutele) ning saagile;
 - ii) suheldes mis tahes ajal teadusinstituudi või riikliku ametiasutuse asjakohaste esindajatega;

- iii) tagades nõuetekohase juurdepääsu elektroonika- ja muudele seadmetele, mis on kalapüügiga seotud, sealhulgas:
 - satelliitnavigatsioonivahenditele;
 - elektroonilistele sidevahenditele;
- iv) tagades, et keegi vaadeldaval laeval ei riku ega hävita vaatleja seadmeid ega dokumente; ei takista, sekku ega tegutse muul viisil, mis võib põhjendamatult takistada vaatlejal oma ülesannete täitmist; ühelgi viisil ei hirmuta ega ahista vaatlejat ega tee talle kahju; ei anna ega ürita anda vaatlejale altkäemaksu;
- c) pakub vaatlejatele majutust, sealhulgas ööbimis- ja toitlustus- ning nõuetekohaseid sanitaar- ja meditsiinivõimalusi, mis on laevaohvitseride omadega samaväärsed;
- d) tagab vaatlejale komandosillal või roolikambris piisavalt ruumi oma ülesannete täitmiseks, samuti piisava ruumi tekil vaatlusülesannete täitmiseks.

Konventsiooniosaliste kohustused

10. Kõik konventsiooniosalised:

- a) nõuavad, et kui nende laevadega püütakse ICCATi liike, oleks pardal teaduslik vaatleja kooskõlas ICCATi soovitusel 16-14 sätetega;

- b) hoolitsevad oma vaatlejate ohutuse eest;
- c) innustavad oma teadusinstituuti või riiklikku ametiasutust sõlmima kokkuleppeid teiste konventsiooniosaliste teadusinstituutide või riiklike ametiasutustega, et vahetada vaatlejate aruandeid ja andmeid, kui see on võimalik ja asjakohane;
- d) esitavad ICCATi ning alalise uuringute ja statistikakomitee tarbeks oma aastaaruandes üksikasjaliku teabe ICCATi soovitusel 16-14 rakendamise kohta, sealhulgas:
 - i) üksikasjad oma teaduslike vaatlusprogrammide struktuuri ja ülesehituse kohta, sealhulgas:
 - vaatlejate kohaloleku sihttase püügipiirkondade ja püügivahendite liikide kaupa ning selle mõõtmise viis;
 - kogutavad andmed;
 - kehtivad andmete kogumise ja käitlemise protokollid;
 - teave selle kohta, kuidas vaadeldavaid laevu valitakse, et konventsiooniosaline saavutaks vaatlejate kohaloleku sihttaseme;
 - vaatlejate koolitusnõuded ning
 - vaatlejate kvalifikatsiooninõuded;

- ii) jälgitavate laevade arv, saavutatud kohalolekutase püügipiirkondade ja püügivahendite liikide kaupa, ning
- iii) üksikasjad selle kohta, kuidas kohalolekutasemeid arvutati;
- e) teatavad pärast esimest korda punkti 10 alapunkti d alapunktis i nõutud teabe esitamist oma vaatlusprogrammide struktuuri või ülesehituse muutustest oma aastaaruannetes, juhul kui selliseid muutusi esineb. Konventsiooniosalised esitavad ICCATi punkti 10 alapunkti d alapunktis ii nõutud teabe igal aastal;
- f) kasutades kindlaks määratud elektroonilisi vorme, mille on välja töötanud alaline uuringute ja statistikakomitee, esitavad igal aastal kooskõlas muude aruandlusnõuete puhul kehtiva korraga ja riiklike konfidentsiaalsusnõuetega alalisele uuringute ja statistikakomiteele teabe, mis on kogutud riiklike vaatlusprogrammide käigus, et ICCAT saaks seda kasutada eelkõige varude hindamisel ja muudel teaduslikel eesmärkidel;
- g) tagavad, et nende vaatlejad rakendavad punktis 7 osutatud ülesannete täitmisel tõhusaid andmekogumisprotokolle, sealhulgas kasutavad fotograafiat, kui see on vajalik ja asjakohane.

Tegevsekretäri ülesanded

11. Tegevsekretär hõlbustab alalise uuringute ja statistikakomitee ning ICCATi juurdepääsu asjakohastele andmetele ja teabele, mis on esitatud ICCATi soovitusel 16-14 kohaselt.

12. Alalise uuringute ja statistikakomitee ülesanded on järgmised:

- a) töötada vastavalt vajadusele ja olukorrale välja vaatlejate käsiraamat, mida konventsiooniosalised saavad oma riiklikes vaatlusprogrammides vabatahtlikult kasutada ning mis sisaldab andmete kogumise näidisvorme ja standarditud andmekogumiskorda, võttes arvesse vaatlejate käsiraamatuid ja nendega seotud materjale, mis võivad juba olla kättesaadavad muudest allikatest, nagu konventsiooniosalised, piirkondlikud ja kohalikud asutused ning muud organisatsioonid;
- b) töötada välja eri püügiviisidel põhinevad suunised elektrooniliste seiresüsteemide kohta;
- c) esitada ICCATi kokkuvõtte teaduslikest andmetest ja teabest, mis on kogutud ja esitatud ICCATi soovitusel 16-14 kohaselt, ning muud sellega seotud asjakohased tähelepanekud;
- d) anda vastavalt vajadusele ja asjakohasusele soovitusi selle kohta, kuidas parandada teaduslike vaatlusprogrammide tulemuslikkust ICCATi andmevajaduste rahuldamiseks, sealhulgas seoses ICCATi soovitusel 16-14 võimaliku muutmisega või nende miinimumnõuete ja protokollide rakendamisega konventsiooniosaliste poolt.

Elektroonilised seiresüsteemid

13. Kui alaline uuringute ja statistikakomitee on elektroonilise seiresüsteemi tulemuslikkuse konkreetse püügiviisi puhul kindlaks teinud, võib selle paigaldada kalalaeva pardale lisaks pardal olevale vaatlejale või – alalise uuringute ja statistikakomitee nõuande ja ICCATi otsuse korral – tema asemele.
 14. Konventsiooniosalised peaksid arvesse võtma kehtivaid suuniseid, mille alaline uuringute ja statistikakomitee on seoses elektrooniliste seiresüsteemide kasutamisega heaks kiitnud.
 15. Konventsiooniosalisi innustatakse teatama alalisele uuringute ja statistikakomiteele kogemustest, mille nad on omandanud oma ICCATi kalavarude puhul elektrooniliste seiresüsteemide kasutamisega, et täiendada vaatlejatega programme. Konventsiooniosalisi, kes pole selliseid süsteeme veel rakendanud, innustatakse nende kasutamist uurima ning edastama oma järeldused alalisele uuringute ja statistikakomiteele.
-

II LISA

Püügipäevikule esitatavad nõuded

Püügipäevikule esitatavad miinimumnõuded:

- 1) püügipäeviku lehed on nummerdatud;
- 2) püügipäevikut täidetakse iga päev (keskööks) või enne sadamasse saabumist;
- 3) püügipäevikut täidetakse merel tehtavate inspekterimiste korral;
- 4) üks püügipäeviku lehe eksemplar jääb püügipäevikusse;
- 5) pardal hoitav püügipäevik sisaldab andmeid ühe tegevusaasta kohta.

Püügipäevikusse kantav minimaalne standardteave:

- 1) kapteni nimi ja aadress;
- 2) sadamad koos väljumis- ja saabumiskuupäevadega;
- 3) laeva nimi, registrinumber, ICCATi number, rahvusvaheline raadiokutsung ja Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) number (olemasolu korral);

- 4) püügivahendid:
 - a) püügivahendi tüübi FAO kood;
 - b) mõõtmed (nt pikkus, võrgusilma suurus, õngekonksude arv);
- 5) merel tehtavad toimingud, (vähemalt) üks rida püügipäeva kohta, sh järgmine teave:
 - a) tegevus (nt kalapüük, navigeerimine);
 - b) asukoht: täpne asukoht (kraadides ja minutites) päevade kaupa, mis märgitakse iga püügioperatsiooni kohta või keskpäeval, kui sellel päeval kalapüüki ei toimunud;
 - c) andmed saagi kohta, sealhulgas:
 - i) FAO kood;
 - ii) püügikaal kilogrammides päeva kohta;
 - iii) isendite arv päevas;
- 6) kapteni allkiri;
- 7) kaalumisviis: hinnanguline, kaalumise pardal;
- 8) püügipäevikusse kantakse kala ekvivalentne eluskaal ja märgitakse hindamisel kasutatavad ümberarvestustegurid.

Minimaalne teave püügipäevikus lossimise või ümberlaadimise korral:

- 1) lossimise või ümberlaadimise sadamad koos kuupäevadega;
 - 2) tooted:
 - a) liigid ja esitus FAO koodi järgi;
 - b) kalade või kastide arv ja kogus kilogrammides;
 - 3) kapteni või laeva esindaja allkiri;
 - 4) ümberlaadimise korral: vastuvõtva laeva nimi, lipuriik ja ICCATi number.
-

III LISA

ICCATi rahvusvaheline ühisinspekterimise kava

Vastavalt konventsiooni artikli IX lõikele 3 soovitab ICCAT konventsiooni ja sellest tulenevate meetmete kohaldamise tagamiseks järgmise rahvusvahelise kontrolli korra kehtestamist riikide jurisdiktsiooni alt välja jäävate vete üle.

I. Rasked rikkumised

1. Käesoleva korra kohaldamisel tähendab raske rikkumine ICCATi poolt vastu võetud ICCATi majandamis- ja kaitsemeetmete järgmist rikkumist:
 - a) kalapüük ilma konventsiooniosalise lipuriigi välja antud kehtiva litsentsi või loata;
 - b) ICCATi aruandlusnõuete kohaste saagiandmete ja saagiga seotud andmete kohta piisava arvestuse pidamata jätmine või selliste saagi- või saagiga seotud andmete kohta valeandmete esitamine;
 - c) kalapüük keelualal;
 - d) kalapüük keeluajal;
 - e) ICCATi poolt vastu võetud kohaldatavate kaitse- ja majandamismeetmetega vastuolus olev kavatsuslik püük või pardalhoidmine;

- f) ICCATi eeskirjade kohaselt kehtivate püügi piirnormide või kvootide oluline rikkumine;
- g) keelatud püügivahendite kasutamine;
- h) kalalaeva pardatähise, nime või registreerimisandmete võltsimine või tahtlik varjamine;
- i) rikkumise uurimisega seotud tõendite varjamine, rikkumine või kõrvaldamine;
- j) arvukad rikkumised, mis üheskoos moodustavad ICCATi eeskirjade kohaselt kehtivate meetmete tõsise eiramise;
- k) volitatud inspektori või vaatleja ründamine, talle vastuhakkamine, tema hirmutamine, seksuaalne ahistamine, sekkumine tema töösse või selle põhjuseta takistamine;
- l) laevaseiresüsteemi töö tahtlik häirimine või rikkumine;
- m) muud sarnased ICCATi poolt kindlaksmääratud rikkumised, kui need on lisatud käesolevate menetluste muudetud versiooni ja laiali saadetud;
- n) laevaseire satelliitsüsteemide häirimine või ilma laevaseiresüsteemita laeva käitamine;
- o) ümberlaadimine merel.

2. Juhul kui volitatud inspektorid täheldavad kalalaeva pardal viibimise ja inspekteerimise käigus tegevust või olukorda, mis kujutab endast punktis 1 määratletud rasket rikkumist, teavitavad inspeksioonilaeva lipuriigi ametivõimud viivitamata kalalaeva lipuriiki nii otse kui ka ICCATi sekretariaadi kaudu. Sellistel juhtudel peaks inspektor teavitama ka lipuriigi inspekteerimislaeva, mille kohta on teada, et see viibib läheduses.
3. ICCATi inspektorid registreerivad teostatud inspekteerimised ja tuvastatud rikkumised (nende olemasolu korral) kalalaeva püügipäevikus.
4. Lipuriigist konventsiooniosaline tagab, et pärast punktis 2 osutatud inspekteerimist peatab asjaomane kalalaev igasuguse püügitegevuse. Lipuriigist konventsiooniosaline nõuab, et asjaomane kalalaev suunduks 72 tunni jooksul lipuriigi määratud sadamasse, kus algatatakse uurimine.
5. Juhul kui inspekteerimise käigus on avastatud tegevus või olukord, mis kujutaks endast rasket rikkumist, tuleks laev läbi vaadata vastavalt menetlustele, mida on kirjeldatud ICCATi soovituses 11–18, millega täiendavalt muudetakse soovitust 09-10, millega kehtestatakse loetelu laevadest, mis on eeldatavalt tegelenud ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügiga ICCATi konventsiooni alasse kuuluvates vetes, võttes arvesse võimalikke vastumeetmeid ja muid järelmeetmeid.

II. Inspekteerimine

6. Inspekteerimist viivad läbi konventsiooniosaliste valitsuste poolt määratud inspektorid. ICCATi komisjonile teatatakse asjaomaste riikide valitsuste poolt selleks määratud valitsusasutuste ja inspektorite nimed.
7. Käesoleva lisa kohaselt rahvusvahelisi pardalemineku ja inspekteerimise ülesandeid täitvad inspekteerimislaevad peavad heiskama ICCATi komisjoni poolt heaks kiidetud erilipu või -vimpli, mille on välja andnud ICCATi sekretariaat. Inspekteerimislaevade nimed teatatakse ICCATi sekretariaadile niipea kui võimalik enne inspekteerimise algust. ICCATi sekretariaat teeb määratud inspekteerimislaevu käsitleva teabe kõigile konventsiooniosalistele kättesaadavaks, sealhulgas avaldades selle oma salasõnaga kaitstud veebilehel.
8. Inspektorid kannavad kaasas lipuriigi ametiasutuse väljastatud asjakohast isikut tõendavat dokumenti, mis peab olema punktis 21 esitatud kujul.

9. Vastavalt punkti 16 kohaselt kokku lepitud korrale peab konventsiooniosalise lipu all sõitev kalalaev, mida parajasti kasutatakse riikide jurisdiktsiooni alt välja jäävates ICCATi konventsiooni alasse kuuluvates vetes tuuni või selle lähiliikide püüdmiseks, peatuma, kui ta on saanud punktis 7 kirjeldatud ICCATi vimpli heisanud inspekteerimislaevalt vastava signaali rahvusvahelises signalisatsioonikoodis, välja arvatud püügitegevuse ajal, millisel juhul kalalaev peatub kohe pärast püügitegevuse lõpetamist. Kalalaeva kapten lubab punktis 10 kirjeldatud inspekteerijate rühmal laevale tulla ning peab andma selleks laevatrapi. Kapten võimaldab inspektorite rühmal kontrollida seadmeid, saaki, püügivahendeid ja kõiki asjakohaseid dokumente, mida inspektor peab vajalikuks, et kontrollida inspekteeritava kalalaeva lipuriigiga seotud kehtivate ICCATi soovitude järgimist. Lisaks võivad inspektorid küsida selgitusi, mida nad peavad vajalikuks.
10. Inspekteerijate rühma suuruse määrab kindlaks inspekteerimislaeva kapten, võttes arvesse asjakohaseid asjaolusid. Inspekteerimisrühm peaks olema nii väike kui võimalik, et täita ohutult ja turvaliselt käesoleva lisas sätestatud ülesandeid.

11. Kalalaeva pardale saabudes esitavad inspektorid punktis 8 kirjeldatud isikut tõendavad dokumendid. Inspektorid järgivad üldtunnustatud rahvusvahelisi norme, menetlusi ja tavasid, mis on seotud inspekteeritava kalalaeva ja laevapere ohutusega, ning minimeerivad oma mõju püügitegevusele või toote ladustamisele ja väldivad nii palju kui võimalik tegevust, mis kahjustaks pardal oleva saagi kvaliteeti. Inspektorid piirduvad oma küsitlustes asjaomase kalalaeva lipuriigiga seotud kehtivate ICCATi soovitude järgimise kindlakstegemisega. Inspekteerimise käigus võivad inspektorid küsida kalalaeva kaptenilt mis tahes abi, mida nad peavad vajalikuks. Inspektorid koostavad inspekteerimise kohta ICCATi komisjoni poolt heaks kiidetud vormis inspekteerimisaruande. Inspektorid allkirjastavad aruande kalalaeva kapteni juuresolekul, kes võib aktile lisada või on lisanud mis tahes märkusi, mida ta peab vajalikuks, ning peab neile märkustele alla kirjutama.
12. Aruande koopiad antakse kalalaeva kaptenile ja inspektorite rühma juhatusele, kes edastab need inspekteeritud kalalaeva lipuriigi asjaomastele ametiasutustele ja ICCATi komisjonile. ICCATi soovitude rikkumise avastamise korral peaks inspektor võimaluse korral teavitama ka kalalaeva lipuriigi inspekteerimislaeva, mille kohta on teada, et see viibib läheduses.

13. Inspektoritele vastuhakkamist või nende juhiste täitmata jätmist käsitleb inspekteeritud kalalaeva lipuriik samal viisil, kui nii oleks käitunud riikliku inspektori suhtes.
14. Inspektorid täidavad oma käesoleva korra kohaseid ülesandeid vastavalt käesolevas määruses sätestatud normidele, kuid jäävad oma riikide ametiasutuste kontrolli alla ja vastutavad nende ees.
15. Konventsiooniosaliste valitsused võtavad arvesse käesoleva korra alusel koostatud inspekteerimisaruandeid, ICCATi soovitus 94-09 kohaseid tuvastamise teabelehti ja dokumente kontrollinud välisriigi inspektorite avaldusi ning võtavad nende põhjal meetmeid sarnasel viisil kui riiklike inspektorite esitatud aruannete puhul kooskõlas siseriiklike õigusaktidega. Käesoleva punkti sätted ei kohusta konventsiooniosalise valitsust andma välisriigi inspektori aruandele tõendina suuremat väärtust, kui sellel oleks inspektori päritoluriigis. Konventsiooniosaliste valitsused teevad koostööd, et hõlbustada kohtu- või muid menetlusi käesoleva korra kohaselt esitatud inspektori aruande alusel.
16. a) Konventsiooniosaliste valitsused teatavad iga aasta 1. jaanuariks ICCATi komisjonile ICCATi soovitus 16-05 kohased inspekteerimise esialgsed kavad samaks kalendriaastaks ning ICCATi komisjon võib anda konventsiooniosaliste valitsustele soovitusi riikide tegevuse koordineerimiseks selles valdkonnas, sh inspektorite arvu ja neid transportivate inspekteerimislaevade arvu osas.

- b) Konventsiooniosaliste valitsused kohaldavad omavahel ICCATI soovitusel 16-05 kehtestatud korda ja osalemise kavasid, kui nad ei ole kokku leppinud teisiti; sellistest kokkuleppetest teatatakse ICCATi komisjonile. Kava rakendamine kahe konventsiooniosalise valitsuse vahel peatatakse siiski kuni kokkuleppe sõlmimiseni, kui üks neist on sellest ICCATi komisjonile teatanud.
- 17.
- a) Püügivahendeid inspekteeritakse vastavalt õigusnormidele, mis kehtivad alapiirkonnas, kus inspekteerimine toimub. Inspektorid teatavad, millises alapiirkonnas inspekteerimine toimus, ning kannavad kõik tuvastatud rikkumised inspekteerimisaruandesse.
 - b) Inspektoritel on õigus inspekteerida kõiki kasutuses olevaid või pardal leiduvaid püügivahendeid.
18. Inspektorid kinnitavad ICCATi komisjoni poolt heaks kiidetud identifitseerimistähise igale kontrollitud püügivahendile, mis näib olevat vastuolus kontrollitava kalalaeva lipuriigiga seotud kehtivate ICCATi soovitustega, ning märgib selle asjaolu oma aruandesse.

19. Inspektorid võivad pildistada püügivahendeid, seadmeid, dokumente ja muid esemeid, mida nad peavad vajalikuks, tuues esile need detailid, mis nende arvates on vastuolus kehtivate normidega; sellisel juhul tuleks loetleda pildistatud esemed aruandes ja lisada fotode koopiaid lipuriigile saadetavale aruande koopiale.
20. Inspektorid kontrollivad vajaduse korral kogu pardal oleva saagi vastavust ICCATi soovitusetele.
21. Inspektori isikutunnistuse näidis on järgmine.

Mõõtmed: laius 10,4 cm, kõrgus 7 cm.

INTERNATIONAL COMMISSION FOR THE CONSERVATION OF ATLANTIC TUNA ICCAT Inspector Identity Card Contracting Party: Inspector Name: Card n°: Issue Date: Valid five years Photograph	 ICCAT The holder of this document is an ICCAT inspector duly appointed under the terms of the Scheme of Joint International Inspection and Surveillance of the International Commission for the Conservation of the Atlantic Tuna and has the authority to act under the provision of the ICCAT Control and Enforcement measures. ICCAT Executive Secretary Issuing Authority Inspector
---	---